

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

1. Τί είναι ὁ Πνευματικός Κόσμος

Τί είναι ὁ Πνευματικός Κόσμος;

Σύμφωνα μέ ὅσα ἔχουμε ἀναπτύξει στά προηγούμενα κεφάλαια, ὁ Πνευματικός Κόσμος εἶναι τό σύνολον τῶν πνευματικῶν ὄντοτήτων καί τῶν λοιπῶν ὄντων πού ὑπάρχουν σέ ὁλόκληρο τό Σύμπαν.

Ὁ Πνευματικός Κόσμος ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τόν Ὑλικό Κόσμο, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει τήν ὑλική πλευρά τῆς Δημιουργίας. Ἔτσι οἱ δύο αὐτοῖ Κόσμοι εἶναι ἀντίθετοι ἀλλά καί συμπληρωματικοί μεταξύ τους, ὄχι ὅμως καί ἰσοδύναμοι, διότι ὁ πρῶτος εἶναι ἀπείρως ἀνώτερος ἀπό τόν δεύτερο, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἓνα μικρό μόνον μέρος τοῦ πρώτου.

Ὁ Ὑλικός Κόσμος εἶναι γνωστός ἀπό τίς αἰσθήσεις μας, ἐφ' ὅσον ἐντός αὐτοῦ κινούμεθα καί ζοῦμε. Ὁ Πνευματικός Κόσμος μᾶς εἶναι ἄγνωστος, ἀφοῦ δέν ἔχουμε ἄμεση ἐμπειρία τῆς ὑπάρξεώς του. Διά τοῦτο πολλοί ἄνθρωποι δέν παραδέχονται ὅτι ὑφίσταται καί ἄλλος κόσμος πέραν τοῦ ὑλικοῦ, μή πιστεύοντες τά ὅσα λέγουν ἐκεῖνοι πού ἔχουν τήν δυνατότητα νά ἔρχονται σέ ἐπαφή μέ αὐτόν καί νά ἀποκαλύπτουν ἐν μέρει τά μυστικά του.

Ἡ κυριώτερη ἀπόδειξη τῆς ὑπάρξεως τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου εἶναι ἡ **ἀθανασία τῶν ψυχῶν**. Γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν ἀποτελεῖται μόνον ἀπό ὑλικό σῶμα, ἀλλά καί ἀπό τήν ψυχή. Μετά τόν θάνατο ἡ ψυχή τί γίνεται; Δέν διαλύεται, ὅπως διατείνονται μερικοί, ἀλλ' ὡς αὐτοτελής ὄντοτητα ἐπανέρχεται στόν χῶρο ἀπό τόν ὁποῖο προήλθε, δηλαδή στόν Οὐράνιο Κόσμο, μαζί μέ τίς ἄπειρες ἄλλες ὁμοιες πρὸς αὐτήν ψυχές.

Ὁ Πνευματικός Κόσμος διαιρεῖται σέ δύο σαφῶς διαχωρισμένες Παρατάξεις: στά **Ἀγαθὰ Πνεύματα** καί στά **Πονηρά Πνεύματα**. Ἐκεῖνη πού μᾶς ἐνδιαφέρει κατ' ἐξοχήν εἶναι ἡ πρώτη, διότι ἡ δεύτερη συγκροτεῖται ἀπό τούς ἀποστάτες τοῦ Οὐρανοῦ καί ὑφίσταται μόνον προσωρι-

νά, για τούς λόγους πού ἔχουμε ἤδη ἐξηγήσει. Διά τοῦτο ἐφεξῆς ὅταν λέμε «Πνευματικός Κόσμος» θά ἐννοοῦμε **μόνον τήν πρώτη Παράταξη**.

Ἐπί τῆς Πνευματικῆς Κόσμου, λοιπόν, ἀποκαλεῖται καί **Λευκή Πολιτεία**, διότι ἐκεῖ δέν ὑπάρχουν συμφέροντα, μίση, πάθη, πειρασμοί καί τά τοιαῦτα. Ἡ ἀδελφότητα ἐντός αὐτῆς εἶναι πρωτοφανής, ὥστε ὅλοι νά ἀποτελοῦν μίαν συμπαγῆ δύναμιν, μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἡ Λευκή Πολιτεία διέπεται ἀποκλειστικά ἀπό τίς Δυνάμεις τοῦ Καλοῦ· ἐπομένως ὅλες οἱ ὀντότητες ἐκεῖ εἶναι καλές καί ἀγαθές. Ἐάν ὅμως δέν ἔχουν φθάσει ἀκόμη στό σημεῖο τῆς ἰσοσταθμίσεως, ἀντιλαμβάνονται τίς ἐλλείψεις τους καί οἰκιοθελῶς ὑπάγονται στίς διάφορες βαθμίδες τῆς τιμωρίας καί στούς τομεῖς τῶν διδασκαλιῶν, προκειμένου νά τελειοποιηθοῦν καί νά ἀνέλθουν τήν κλίμακα τῆς ἐξελίξεώς των.

Στήν Λευκή Πολιτεία δέν ὑφίστανται ἐθνικότητες. Αὐτές ὑπάρχουν μόνον στή Γῆ. Κάθε ψυχή, ἐπανερχόμενη στόν γήινο κόσμο διά τῆς μετενσαρκώσεως, μπορεῖ νά ἀλλάζει κάθε φορά ἐθνικότητα, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῆς ἐξελίξεώς της. Στόν Οὐρανό ὅλες μαζί ὑπάγονται στούς πολίτες τῆς ἐνιαίας Λευκῆς Πολιτείας.

Ἐπί τῆς Πνευματικῆς Κόσμου λέγεται καί **Οὐράνιον Βασίλειον**, ἐπειδή Ἄρχηγός, ὡς Βασιλεύς, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τοῦτο δέν εἶναι ἀποτέλεσμα διακρίσεως ὑπέρ ἑνός ἀτόμου, ἀλλ' ἀπολύτως δημοκρατική διακυβέρνηση τῆς Λευκῆς Πολιτείας. Διότι ἐάν ὑποθέσουμε ὅτι ὡς Ἄρχηγός πρέπει νά ἐκλέγεται ὁ ἰκανώτερος πάντων, τότε σέ περίπτωση ψηφοφορίας, ὅλοι οἱ πολίτες ἐκεῖ θά ἐξέλεγαν παμψηφεί τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Ἄρχηγόν. Ἄρα, τό πολίτευμα δέν εἶναι ὅπως οἱ γήινες βασιλεῖες, ἀλλά ἀπόλυτα δημοκρατικό καί ἀξιοκρατικό.

Τό ἴδιο ἄλλωστε συμβαίνει μέ ὅλους. Δέν ὑπάρχουν χαριστικές μεταχειρίσεις οὔτε ἀδικαιολόγητες διακρίσεις μεταξύ τῶν πολιτῶν. Ὁ κάθε ἕνας γνωρίζει τήν ἀξία του, τά καθήκοντά του, τίς ἀνάγκες καί τίς δυνατότητές του, καί ἀναλόγως προχωρεῖ ἢ παραμένει στάσιμος, χωρίς νά ἐξαναγκάζεται ὑπό οὐδενός. Ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος εἶναι ἀπόλυτη ἐντός τῆς Λευκῆς Πολιτείας.

Σχετικά μέ τήν συγκρότηση καί τήν λειτουργία τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἔχουν γραφεῖ πάρα πολλά ἔργα, κυρίως ἀπό ἐκπροσώπους τῆς Θεοσοφίας. Ἡ ἐξέτασή τους, ἐάν εἶναι ὀρθά ἢ ὄχι, δέν εἶναι δυνατόν νά γίνει βάσει τῶν γήινων γνώσεων, διότι προϋποθέτει ἄλλες ὑπερβατικές γνώσεις ἐξ ἀποκαλύψεως. Διά τοῦτο δέν θά ἀσχοληθοῦμε μέ ὅσα γράφονται κατά καιρούς ἐπί αὐτοῦ τοῦ θέματος.

Τό παρόν Κεφάλαιο περιλαμβάνει τήν παρουσίαση τῆς δομῆς, τῆς

ὀργανώσεως, καί τῆς λειτουργίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὅπως ἐκτίθεται μέσα στά κείμενα τῶν Οὐρανίων Διδασκάλων, τά ὁποῖα μετεδόθησαν ὑπό τοῦ Ἐπικοινωνοῦ Γεωργίου Πιζάνη.

Γιά τήν πληρέστερη ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν, ὅλα τά θέματα συμπληρώνονται μέ τήν παράθεση ἀποσπασμάτων ἀπό τά ἐν λόγῳ κείμενα. Στό τέλος δέ τοῦ κάθε ἀποσπάσματος ἀναγράφεται τό ὄνομα τοῦ Διδασκάλου καί ἡ χρονολογία μεταδόσεως τῆς Ὀμιλίας του. Εἶναι προφανές, ὅτι τά ἀποσπάσματα καλύπτουν μερικῆς μόνον πτυχῆς κάθε θέματος· συνεπῶς οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιά περισσότερες λεπτομέρειες πρέπει νά ἀνατρέξουν στά ὀλοκληρωμένα κείμενα.

«Λευκή Πολιτεία λέγεται ἡ πολιτεία, ἣτις δέν ἔχει ὁμοίαν τῆς. Οἱ χρωματισμοί ἔχουν ἐννοίας, τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος δέν ἠδυνήθη νά δώσει.

Ἡ καλύτερα πολιτεία, εἰς τόν κόσμον τῶν θνητῶν, εἶναι ἡ πολιτεία, πού δέν ἐνεφανίσθη ἀκόμη. Αὕτη θά εἶναι ἡ «Χρυσή Πολιτεία», τήν ὁποῖαν ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος.*

Ἡ ἰδική μου Πολιτεία εἶναι λευκή, ὡς τό Φῶς τῆς Ἀληθείας, εἶναι Πολιτεία ὑπερκοσμίας Ἀγάπης καί Γνώσεως ἄνευ τέλους. Εἰς τήν Λευκὴν Πολιτείαν ζοῦν καί ἐνεργοῦν αἱ Δυνάμεις τοῦ Καλοῦ. Ἄλλοι διδάσκονται, ἄλλοι πληροφοροῦν τούς πολίτας ὅ,τι πρόκειται νά συμβῆ εἰς τόν κόσμον, ὃν ἐγκατέλειψαν. Ὁ κάθε πολίτης εἰς τήν Λευκὴν Πολιτείαν ἀνέροχεται, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὰς τάξεις τῆς μαθήσεως, αἱ ὁποῖαι τάξεις ὀνομάζονται «Διαβαθμίσεις τῆς Ὀντότητος».

Εἰς τήν Λευκὴν Πολιτείαν δέν ὑπάρχουν συμφέροντα. Ὡς ἐκ τούτου, αἱ ἄριστα ψυχαί προοδεύουν συστηματικῶς, διά νά φθάσουν τά ὕψη, πού ἡ Διοίκησις ἀπαιτεῖ, διά νά ἐνταχθοῦν εἰς τήν σειρᾶν τῆς Δυνάμεως, ἣτις σκοπὸν ἔχει νά καθυποτάξῃ τήν Δύναμιν τοῦ Σκότους.

Ἡ Ἀδελφότης, εἰς τήν Λευκὴν Πολιτείαν, εἶναι πρωτοφανής. Ὁ εἰς ἐνδιαφέρεται τόσον διά τόν ἄλλον, ὥστε νά ἀποτελοῦν ἓνα κορμόν μέ κεφαλὴν τόν Κύριον.» (ΠΛΑΤΩΝ, 2-5-1963).

* Βλ. τό ἔργο τοῦ Πλουτάρχου «Ἡ Χρυσή Πολιτεία», στό βιβλίον «Μεταθανάτια Ἔργα Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου», σελ. 209-234 (ἔκδοσις Π.Ο.Α. «Τό Θεῖον Φῶς»).